

Αλεξανδρούπολη: η πόλη και τα διεθνή δίκτυα μεταφορών και ενέργειας

Το τοπίο στη λογοτεχνία

Θανάσης Τζούλης, «Οι ρητές και άρρητες οφειλές μου», από τη συλλογή: *Μια πόλη, ένας συγγραφέας*, (επιμέλεια Μισέλ Φάις), Εκδόσεις Μίνωας, Αθήνα 2001.

«...Η καρδιά της Αλεξανδρούπολης πάλλει στη λεωφόρο Δημοκρατίας, η οποία την τέμνει διαμπερώς σε δύο άνισα μεταξύ τους μέρη, το παραλιακό με τις διάσπαρτες καφετέρειες και τους παλίνδρομους εσπερινούς περιπάτους των πολιτών ως το οριζόντιο πλάτωμα με το φωταγωγημένο Φάρο και τις προτομές των δύο αγνώστων, δυστυχώς, στην άλλη Ελλάδα θαλασσομάχων του 1821, του Αντώνιου και της Δόμνας Βισβίζη, και το άλλο μέρος, το βόρειο, σημαντικά μεγαλύτερο λόγω της πολυεπίπεδης επέκτασης με βαρύ τίμημα τον τραυματισμό του πράσινου και την δύσπνοια του τσιμέντου. Ευτυχώς όμως την πληγή αυτή μετριάζει το γερό σκαρί της πόλης και η ευνοϊκή παρέμβαση της φύσης (της χλωρίδας της), για να αναπληρώσει τα κενά, εξαιτίας της ανθρώπινης ολιγωρίας. Σκέφτεται κανείς τη σχέση αναλογίας ανάμεσα στην καλή φύση ως δότρια ζωής και την ανταποδοτική πόλη ή τη σχέση καλής μητέρας ως προνοητικής τροφού και της δοτικής πόλης.»